

ROZETKAĆ (1) *vb pf*

Wszystkie samogłoski jasne.

inf rozetkać. ◇ [*fut 3 sg* rozetkå.]

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. rozetknąć.

Utuczyć [kogo, co (żywotne)]: [[zarazić się przymiotem można] mieszáiąc sye z nierządnicą, co iéy mieśiączné plugástwá zlé odeszły [...] álbo którą zbytek á niemiárá w iedzeniu i w picíu rozetka, á ząsmrodzi OczkoPrzymiot 330.]

rozetkać czym (1): Nuż theż wieprzká choćbyś też zań dał połkopy/ więcz go chwałthem/ młotem/ y czym możefz przez látho rozetkać RejZwierc 109.

Synonim: roztuczyć.

Formacje współrdzenne cf TKNAĆ.

Cf ROZETKANY